

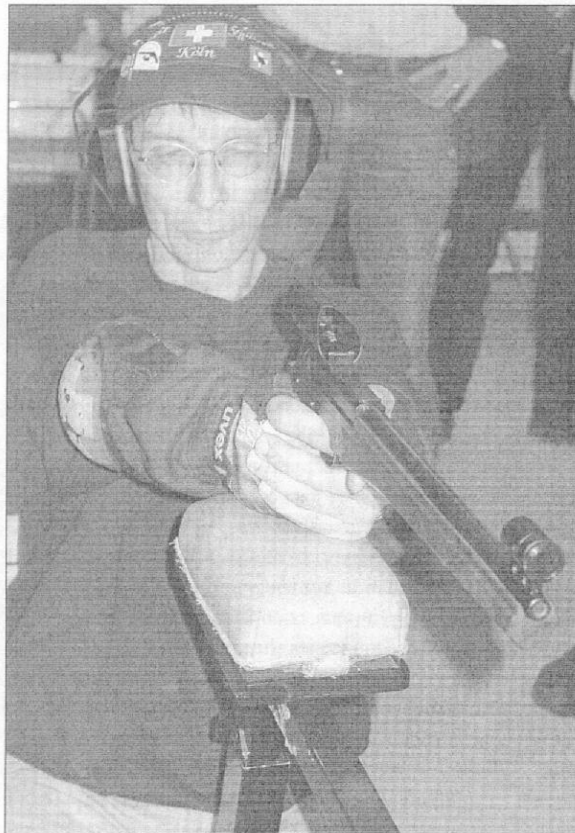
LONG RANGE PISTOL

Eindelijk!

SPORT

Het laatste weekend van oktober dit jaar was het dan zover: een schietwedstrijd voor lange afstandpistolen. Een samen-scholing van toegewijde pistoleros. AK56 Wapenmagazine was uiteraard ter plekke.

Ja, natuurlijk waren wij erbij. Toen de uitnodiging van Vincent van Oers binnenkwam, aarzelden wij geen moment. Weet u, wij zeuren Van Oers en zijn silhouet-trawanten al ruim zeven jaar aan de kop. Over het feit dat ze maar machtig stilletjes met hun discipline bezig zijn. Over het akelige gevoel dat ons bekropen heeft dat de Nederlandse Silhouet Associatie liever geen pottenkijkers, geen nieuw bloed, geen verse aanwas erbij wil hebben. Dat men een beetje Muren van Stille rondom hun mooie precisie sport hebben opgetrokken. Klinkt allemaal hard, klinkt allemaal niet aardig. Een beetje gefrustreerd zelfs? Verdraaid, u hebt gelijk. Maar toch, een fantastische discipline die het silhouetschieten nu eenmaal is, en er dan helemaal Nul-Komma-Nul ruchtbaarheid aan geven. Ik hing eens meer dan twee uur met voorzitter en NSA-initiator Wim van Dort aan de telefoon. En na afloop was ik nog geen steek wijzer. Dat was in 1994.

niet zomaar weggewuifd kunnen worden. De NSA heeft proeven gedaan met kunststof beesten, zonder het gewenste resultaat. Bij silhouet-schieten draait het nu eenmaal niet alleen om precisie (de verste doelen staan op 200 meter!), maar ook om power. Die meer dan 20 kilo zware rammens moeten óók daadwerkelijk om gaan!

Kortom: de NSA kan geen gigantische aanloop van schutters handlen en de NSA kan enthousiaste silhouet-liefhebbers nog steeds niet bieden wat ze eigenlijk zou willen bieden. Iedereen inclusief de NSA zelf, heeft daardoor de smoor in.

Maar goed, nu even niet meer piekeren over wat (nog) niet mogelijk is. Nu naar wat men als werkbaar alternatief heeft bedacht voor al die schutters die over de hardware beschikken maar zich op de handrem voelen staan. All revved up and no place to go, als het ware.

MAD MINUTE

Bij een Long Range Pistol match wordt er niet op stalen beesten,

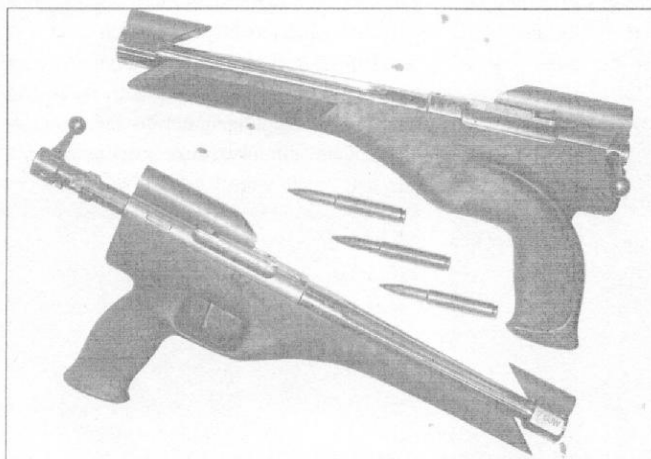
GEEN ONWIL

Dongen, 28 oktober 2001. Bij de allereerste echte Long Range Pistol match die in

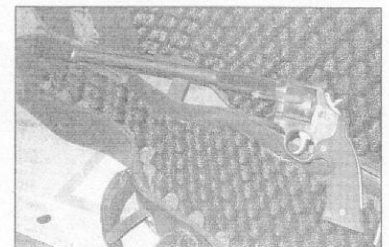
Nederland wordt gehouden, liepen we die Van Dort tegen het lijf. En die legde het allemaal uit. De NSA kampt namelijk met een

gigantisch probleem: accommodaties waar de sport bedreven kan worden. In Nederland is men aangewezen op schietbanen van Defensie. Maar ja, de militairen houden niet zo heel erg van lui die op stalen doelen schieten. Geen mens kan bijvoorbeeld voorspellen waar de ricochets naar toe vliegen. En noem nog maar wat reële problemen op die

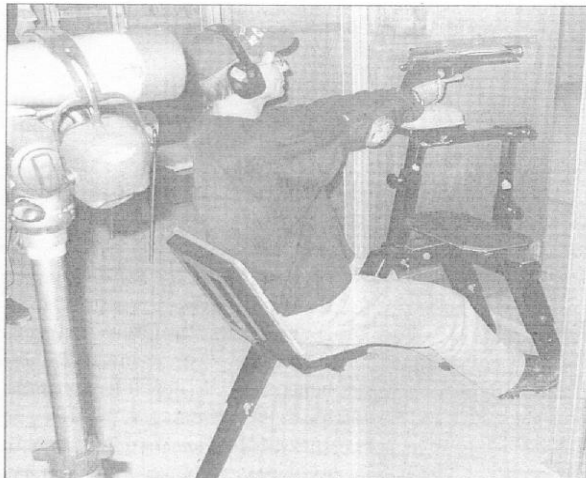
maar gewoon papieren schijven geschoten. De regels zijn heel erg simpel. Men begint op een rechthoekige, staande schijf, type Wessex. Er zijn slechts twee inschietschoten toegestaan. Daarna moet men binnen maximaal één minuut (de exacte tijd hangt af van het type wapen waarmee men schiet, zie onder) 5 wedstrijdshoten lossen. Geloof mij: die krappe tijd is een killer! Afijn, om

Het in de openingsfoto gehanteerde SARDEC 7mm GJW (wildcat) pistool. Verderlicht vanwege de deels titanium onderdelen. De trekkerbeugel is aan de linker kant 'blind' wat het geval een merkwaardig aanzicht geeft. Rechtere laadopening, links-handige grendel: handig!

Vanwege de idiote Britse wapenwet moeten vuistvuurwapens aldaar een 'iets' langere loop hebben. Dus ook Nederlandse long range schutters die in Bisley meedoen, zitten daar aan vast!

Ook bij long range pistol is er ruimte genoeg voor DoeHetZelvers. Zoals deze schietbank voor ondersteund schieten getuigd. De schutter is ene Guido J. Wasser, een in Keulen woonachtige Zwitser.

het af te leren moet die *Mad Minute* nog een keer worden gedaan. Tien schoten in totaal dus.

Na deze stage moeten er 10 schoten op een ronde Long Range Pistol schijf worden gelost. De beschikbare tijd is een riante 12 minuten.

En that's it, folks. Hela, horen wij iemand achterin de zaal 'Bisley' mompelen? Helemaal correct. Die twee *sighters* moeten de geweschutters onder ons al op het goede, Engelse spoor hebben gezet. Long Range Pistol heeft daar zijn oorsprong en net als bij de long range geweren, zijn de ogenschijnlijke simpelheid en de verfijnde, maar oh zo hoge moeilijkheidsgraad de grote charme van het geheel. Bai ze wee: in Bisley wordt er op 100, 200 en 300 yard geschoten. (NSA, dat mag wel op Harskamp...)

Het gebeuren is in twee categorieën te splitsen: scoped en un-scoped. Dus met kijker en wapens met keep-korrel. Er zijn verschillende houdingen toegestaan. Als een dode kik-

De klassieke Creedmore houding. Let op de (geblakerde) lederen beenbescherming. In de achtergrond een Contender in de terugschiet, de revolverschutter begint juist aan z'n richtcyclus.

ker plat op de buik (staat dan ook bekend als dead frog houding). Of de lui achterover liggende houding, bekend als Creedmore. Of, en in die houding schoot onze hoofdredacteur mee, zittend achter een tafel met de kolf van het wapen ondersteund op een zandzakje.

Nog even over die tijdlimiet van de eerste serie. Revolverschutters hebben 30 seconden. Grendelpistolen hebben 45, en Contenders en andere knikloop-achtigen, mogen er een minuut over doen. Begonnen wordt met een geladen en reeds gericht wapen.

De wapens zelf kunnen uit alles bestaan dat een trekker, een loop en een richtmiddel heeft. Het moet uiteraard wel een vuistvuurwapen zijn. Long range pistol gaat in zijn pure vorm tot aan 300 yard. Bij dit werk is het dus zinloos om met een 6,35 Baby Browning aan te komen zetten, dat zal duidelijk zijn. En aangezien menig long range deelnemer connecties heeft met silhouet-schieten, is het geen wonder dat we in Dongen zware kalibers en wildcats tegenkwamen die heel verfijnd op die delicate balans van precisie en *knock down* kracht zijn afgeregeld. AK56 Wapenmagazine zette een .308 enkelschots grendelpistool in, lopend op 7,62 Nato dumpammo. Daarmee eindigden wij tussen al die volleerde silhouetters nog onverwacht hoog op een 8e plaats. Met 73 punten van de maximale 100. De winnaar deed 95 punten, dus er is nog een zee aan ruimte over om te verbeteren.

Overigens deed één van de sponsors zelf ook echt mee en hij pakte aldoende meteen de poedelprijs. De eeuwige goedlachse Fred

Mercey behaalde de voor zijn doen ongekend hoge score van wel nul punten. Proficiat, Fred. Daar roken we nog een sigaartje op!

MEER VAN 'T ZELFDE GRAAG!

Long Range Pistol is een kort, intens gebeuren en deze eerste match had natuurlijk een beetje het karakter van een try-out. Eentje die volgens iedereen vlekkeloos verliep. Mogelijk hekel punt is de omstandigheid dat .22 longrifle wapens óók mee mogen doen. (De scoped-klasse werd trouwens door een .22 gewonnen.) 't Is de vraag of dat geen al te grote voorsprong op schutters geeft die het met hun toegewijde, big bore ram- en zwijnkillers moeten doen...

Welnu, de organisatoren werden na afloop bestookt met het universele verzoek om zo

Na de match was er een silhouet-demo op half-size doelen. "Effe de beesten bijwerken!"

snel mogelijk een tweede match op touw te zetten. Die heeft men voorlopig pas in oktober 2002 geprognoseerd. Daar zijn wij niet blij mee. Maar, zoals mede-organisator Luud van Eijk al zei: "Het werk zit 'em niet zozeer in het runnen van de match zelf, maar veel meer in het uitnodigen, het inschrijven en al die andere administratieve werkzaamheden die aan zoiets vooraf gaan." Nu, dat klinkt logisch. Gelukkig is het grote voordeel van Long Range Pistol dat men het in deze vorm op iedere 100 meterbaan kan beoefenen. 'Dongen' bijvoorbeeld, maar zitten er in het Limburgse Stein ook geen lange afstandfanaten? En in Helmond? En in het Zeelandse? En in...

Kortom, waarom nemen organisatoren-inspe geen contact op met een van de initiatiefnemers: Luud van Eijk, Vincent van Oers of Jan Stawski: vincevo@concepts.nl.

Kontakt über Vincent van Oers: vincevo@concepts.nl Er spricht deutsch und englisch und kennt auch das LRP-Schiessen bis 300 m im belgischen Leopoldsburg.